

Masum Tekin

- Őirler -

Yayın Tarihi:

12.05.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir ierikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hi bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Masum Tekin

4 antoloji kitabı, birçok şiir ve 175 söz yazarı olan yazar Masum Tekin Van da dünyaya gelmiştir. Yazarın asıl memleketi ise Hakkâridir. Ortaokul serüvenini Van'ın ipekyolu ilçesi hacıbekir mahallesinde olan Duımlupınar Orta okulunda bitirmiştir. Yazar Masum TEKİN ortaokul hocasının öğrencilerden ve kendisinden öykü yazmalarını istemesi ile kaleminin ne kadar güçlü olduğunu anlamıştır ve o günden sonra asla kalemi elinden düşürmemiştir. Lise serüvenine ise Van'ın Edremit ilçesinde bulunan Necmettin Erbakan Anadolu İmam Hatip Lisesinde Tamamlamıştır. Şu an ise hâlâ Van da ailesi ile beraber yaşamını sürdüren yazar Tekin, üniversite sınavına hazırlanmaktadır.

Beşyüz Metre Karelik Cehennemim

Tükenmez kalam'in dahi tükendiği
Bir dünyada yaşıyoruz.
Söyle şimdi bana sevgili!
Ben nasıl tükenmeyeyim?

Sen, geriye kalan son kalemimsin.
Bitmesin diye kullanmadığım,
Kaybolmasın diye yanımda
Taşdığım son kalemim...

İçimde beşyüz metre karelik
Bir cehennem taşıyorum.
Gözlerim sıcaktan kırmızımsı bir hâl aldı. Döküyorum soğuk suları başımdan aşağı,
Lâkin bir faydası olmuyor içimdeki cehenneme.

Bırakıyorum her şeyi.
Kendi haline bırakıyorum cehennemimi.
Nasil olsa o da bir gün yorulur diye.
Eninde sonunda sönecek.
Belki bir yudum su ile,
Belki kalpten akan üzüntü ile.

Üzerimde sürekli kendini pompalayan
Bir moralsizlik var. damla damla,
Kova kova sular yetmiyor cehennemime.
Söyle bana sevgili, söyle!
Hangi düşüncelerde söndüreyim cehennemimi mi?

Hiçbir şey yapasım gelmiyor artık.
Sadece uyumak ve dinlenmek istiyorum.
En kalabalık iş yerlerinde dahi,
Bu kadar yorulmuyordu insan.
Yüreğim bir alışveriş merkezi kadar yanıyor, Yetmiyor tüpüm söndürmeye.

Kaçırdığım otobüsü durdurma hevesi kalmadı bende. Minibüste muavinden para
üstümü istemek gelmiyor içimden. Büyükçe bir boşvermişlik var ruhum da.

Her zevkimi alıyor benden hayat.
Söndüremiyorum içimdeki cehennemimi.
Gücümü yenilemeye gücüm yetmiyor.
Bitiyorum, yok oluyorum cehennemimde...

Masum Tekin

Bir Yaşlılık Bu Bedende

Burnum uçsuz bucaksız yollara düştü kokunu arıyor, rotasız bir gemi gibi sağa sola savruluyor.

Şimdilerde yokluğunu istifliyorum düşlerime,
Belki bu kavşak dolu dünya da bir köşe de rastlaşır, bahar getiririm gönlüme.

Bir umut, bir hüznün bu yürekte. Sensiz geçen günlerin ton ton ağırlığı bu beden de.

Kim bilir ne zaman tükenecekti bu sevda mumu sönererek, veyahut ne zaman kavuşacaktı sahibine bu yürek.

Bir sevda, bir özlem bu gözler de. Ağırın saça inat bir yaşlılık bu beden de.

Masum Tekin

Boşver Azizim Boşver

İçimdeki çığlıkların sesi, dışımdaki sessizliğin davacısı olmuş. Bu dünyanın adaletine kandım, ölü bir dünyanın yaşayışına inandım azizim.
Meğer asıl mesele, bu dünyadan göçüp gidene ölü demek değilmiş azizim. Asıl mesele, bu dünyadan göçüp gidenin sağ, bu dünyada kalanın ise ölü olmasıymış.
Adalet laboratuvarında adalet arıyorum, sessizliğe mahkûm ediliyorum azizim.
Elektriği kesilmiş evde, mum ışığında oynayan çocukların her şeyden habersiz oluşlarına üzülüyorum azizim.
Bir çocuğun ilk bisikletine bindiği andaki mutluluğu kadar mahvoluyorum azizim.
Yaa! İşte öyle azizim. İçimdeki çığlıkların sesini kimse duymayınca, bende dışımdan sustum, içimin dışıma davacı olmasına sebep oldum.
Boşver azizim, boşver..

Masum Tekin

Bu Aralar

Sensizliđi iiyorom bu aralar,
soğuk bir ay gibi.

Bütün iyilerimi, tek başına olan nasılsın sorusuna sığdırıyorum.

Nasılsın sorusuna iyi cevabını vermem, beni bile inandırmıyor.

Vazgeçtim her şeyden, mesela sevmekten, mesela güvenmekten ve bir mesela da herkeslikten.

Yalnızlığı seçiyorum bu aralar.

İsmarlama sevgilere tahamülüm olmuyor.

Bir kimsesizlik uçurumunda yürüyorum bu aralar.

Bir adım ilerimde tahta yok, geriye gidebilecek tahta bırakmışımıyım ondan bile haberim yok.

Ve bir nasılsın sorusuna daha iyiyim diyorum bu aralar.

Sade ve tatsız bir iyiyim kelimesinden ibaret her şey. Bütün hayatımı bu kelime ile geçireceğime inanıyorum bu aralar.

Öyle iyiyim dediğime aldanmayasın sakın, üzgünüm, kırgınım, halsizim, yorgunum.

Ve bunları bildiđini bile bile, yine de iyiyim kelimesinden vazgeçmeyeceđim.

Nasıl olsa ne hâlde olduğumuzdan kimsenin haberi yok. Ayakta durmaya çalışıyorum bu aralar.

Kas sistemim isyan etmiş vaziyette.

Ne yapsam da, ne etsem de, eski gücüne geri dönmüyor. Bir zamandan sonra, ben de vazgeçiyorum ondan.

Sensizliđi iiyorom bu aralar, soğuk bir kahve gibi, şekersiz, tatsız bir damak tadında.

Kimsesizlik uçurumunda gezini veriyorum bu aralar. Sensizliđi iiyorom sadece, tatsız bir damak tadında.

Masum Tekin

Çünkü Ben Kimsesizim

Allahım, neden benimde herkesin annesinin sopayla güzelleştirdiği yünlü bir yorganım yok?
Neden akşamları lokanta girişlerindeki paspası üstüme çekip, korku ve endişe içinde uyumaya çalışıyorum?
Neden insanların beğenmediği yemekler bana lezzetli geliyor?
Neden benim de onların ayakkabıları gibi bir ayakkabım yok?
Neden kötü adamlar beni dövüp, dilencilik yapmamı istiyorlarlar?
Neden dilencilik yaptığım o kaldırımlarda, benim yaşımdaki çocuklar bana tuhaf tuhaf bakıyor?
Ve neden annelerine "anne bu neden burada oturuyor, üşümüyor mu?" Diye soruyorlar?
Allahım ben de hayal kurabilir miyim? Hayal kurabilmek için ne yapmam gerekiyor?
Bazen okul bahçesinde oynayan çocukları görüyorum ve yüzüm gülümsüyor çok mutlu oluyorum.
Sağ olsun kapıda olan abi bazen benim de okula girmeme izin veriyor. Ama her zaman bir tane amca gelip kapıda bekleyen abiye kızıyor Allahım. "Bunu neden aldın içeri?" Diyor abiye.
Okula gidebilmem için annem babamın olması mı lazım Allahım?
Hem babam orada olsaydı o amcaya kızardı dimi Allahım? Sahi benim babam ve annem var mı Allahım?
Eğer varsalar neden gelip beni okula götürmüyorlar? Neden bana yeni ayakkabı, yeni elbise almıyorlar? Yoksa annem ve babam yok mu Allahım? Olsaydılar gelirlerdi Allahım. Hem dışarıda gezerken hiçbir çocuğun annesiz veya babasız gezdiğini görmedim ki.
Biliyorum Allahım ben kimsesizim. Ama olsun Allahım, olsun sen varsın.

Masum Tekin

Davacı Kelimeler

Ađlamaktan gözümde yaşlar stoklandı.
Artık ağlmamaya dikkat ediyorum.
Üzıldüğümde stoklanan göz yaşlarım Tükenmesin diye, başımı yukarı kaldırıp,
Gök yüzüne bakıyorum.

Ađlamamak için susuyorum.
Tek kelime etmek gelmiyor içimden.
Susuyorum derinliklerde, konuşamıyorum Kimsesizce. Sustukça kelimeler boğazım da
Davacı oluyor. Ve her gün bir kelime için
Tazminat ödüyorum.

Kelimleri unutmak için değil, bir kez daha
Aklıma geldiğinde, ağlayabilmek için susuyorum.
Son göz yaşlarımı senin için dökmek istiyorum.
Bir daha ki üzüntümde, göz yaşı dökmemek için.

Evet susuyorum. Çünkü sadece susabiliyorum.
Bağıramıyorum, ağlayamıyorum, Düşünemiyorum. Evet belki uyku bana acılarımı
Sildirmiyor ama, uyduğumda o an ki acılı Duyguyu hissetmiyorum.

Ađlamaktan yaş kalmadı gözümde.
Susmaktan nefes kalmadı içimde.
Söyle şimdi bana sevgili! Ben neyleyim?
Bana bir yol göster. göster ki;
Bu kavşak dolu dünya da yolsuz kalmayayım.

Gel yanıma, otur karşıma.
At önüme bir harita.
Göster bana bir bölge.
Göster ki; bölgesiz kalmayayım.
Göster ki; her kavşaktan sana çıkayım.

Nerede mutluluk?
Nerede sevinç göz yaşları?
Nerede samimi bir tebessüm?
Göster bana sevgili, nerede sana olan yalnızlığım?

Biliyormusun, artık başımı kaldırıp,
Gök yüzüne bakmıyorum.
Susup, boğazımdaki
Her kelimeye tazminat ödemiyorum.

Artık ağlayıp, göz yaşlarımı
Stok raflarında bırakmıyorum.
Susarak içimdeki nefesleri
Birer birer heba etmiyorum.

Yoruldum ben sevgili! Gerçekten yoruldum.
Ađlamaktan yoruldum, susmaktan yoruldum.
Her şeyden, herkesten hatta senden yoruldum.
Yaşamaktan yoruldum, düşünmekten yoruldum.

Artık beni kendi benliğim ile yalnız bırak sevgili!
Beni yalnız bırak ki; benliğimi tanıyabileyim.
Beni bedenimle baş başa bırak ki;
Ya yok olayım, ya da yok olayım.

Masum Tekin

Özledim Sabah Güneşim

Özledim...Artık bütün hücrelerimin ön söz'ü oldun. Her dakika, her saniye düşüncelerimi ziyarete uğruyorsun. Sırf sen seviyorsun diye, ben de bu çaresiz benliği sevmeye başladım.

Özledim...Bir kâğıt bir kalem,
hiçbir şey seni benden ayıramıyordu.
Çarşıya doğru yürüdüğüm o yollarda,
kulaklıktan beynime işleyen her şarkıda,
seni anıyordum.

Özledim...Televizyon'da izlediğim her aşk filminde, bizi canlandırıyordum. Evet belki bizimkisi onlarınki gibi bir senaryo değildi, ama her ân'ı sevgi doluydu.

Özledim...Hayal düşünce merkezlerim
seni anmaktan ter döküyordu.
Haydi gel! Haydi gel! Yıldızlar ay'a kavuştu,
ben hâlâ güneşin batışını bekliyorum.

Özledim...Her elbisem buram buram
sen kokuyordu. Sırf senin kokun
geçmesin diye, elbiselerimi
yıkamadığım zamanlarım dahi oldu.

Özledim...Çaresizim, bekleyişlerdeyim.
Bir otobüs durağındayım. Otobüsün kaçta geleceğini bilmiyorum, lâkin hâlâ bekliyorum.
Çünkü biliyorum, o otobüs bu durağa gelecek, gelecek. Muhakkak gelecek.

Özledim...Burnumda tütüyorsun.
Gözlerim seni aramaktan kendini kaybetti.
Haydi gel! Haydi gel! sabah güneşim.
Özledim, özledim, çok özledim...

Masum Tekin

Sahi

Sahi! Bir insanın uçurum kenarında ne iş olabilirdi? Yaşadığı hayata isyan mı ediyordu? Yoksa çaresizliğinden dolayı ne yapacağını şaşırıldığı için mi uçurumun kenarında bekliyordu?

Belki üst üste gelmiş acılarını dindiriyordu ya da o acıların kölesi olmuştu. Belki de hayatın ne kadar nankör olduğunun farkına varmıştı.

Sahi! Güçlü insanlar neden ağlar? Göz yaşlarının doluluk oranından dolayı mı? Yoksa tek çareleri ağlamak olduğu için mi? Kim bilir belki de o göz yaşlarının arkasında kaybettikleri hayalleri vardır!

Sahi! Sevilmek; Leyla'sına mektubu ulaşsın diye, 25 kuruşluk posta pulu almak için hamallık yapan Ahmet Arif'in hakkı mıydı? Yoksa sevilmek; sevdiğinin hasretinden yanıp tutuşanların fakat hiçbir vakit sevdiğinin saçlarını okşayamayanların hakkı mıydı?

Sahi! Bize neden hep adaletsizliği öğrettiler? Kendileri gibi olmamızı istedikleri için mi? Yoksa gerçekten adalet diye bir şey olmadığından dolayı mı?

Sahi! Neden bu geçici dünya da kendimizi mahvediyorduk? Gülmenin bize yakışmadığından dolayı mı? Yoksa bizi yürekten üzdükleri için mi? Kimbilir belki de gülmek bize haram kılınmıştı?

Sahi! Bu şiiri okuyan kişi neden duygulanmıştı? Yazarın yazdığı mısralarda mı bulmuştu kendini?

Yoksa o mısraların içten oluşlarından dolayı mı duygulanmıştı? Kimbilir belki de kırk kat keçenin altına sakladığı bir yarası vardı.

Masum Tekin

Üşüyorum dünya

Sokakta üşüyen bir çocuğum.
Açım, uykusuzum, derbederim.
Bir yanımda yeni bir takım elbise ile dolaşan,
Diğer yanımda lokantadan yeni çıkmış,
Karnı tok çocuklar var.

Üşüyorum, uykusuzum, derbederim.
Sokak hayvanları ile paylaştığım,
Bir parça ekmeğe muhtacım,
Bir parça kıyafete ihtiyacım var.

Akşamları lokanta girişlerindeki
Paspası üstüme çekip, uyumaya çalışırım.

Zengin insanların ziyan edip,
Tokluktan yiyemediği o yemek artıkları,
Benim için kral sofrası
Haline dönüşü verirdi.

Açım, kimsesizim, derbederim.
Annem babam var mı? Yok mu? Bilmiyorum.

Bazı çocuklar annelerini kırarken,
Annelerini üzerken, ben burada,
Anne kokusuna, anne sevgisine muhtacım.
Üşüyorum, ağlıyorum, derbederim.

Hayat bu mu insan oğlu? Hayat bu mu?
Zengin aile çocukları ayakkabılarının,
Bir dikişi açılrsa, gidip yenisini alırlar.
Biz burada bırak ayakkabıyı,
Kaldırımların üstünde ayaklarımız acımasın diye,
Bir çoraba ihtiyaç duyuyoruz.

Sokakta üşüyen, bir çocuğum.
Açım, uykusuzum, derbederim.
Anne sevgisinden yoksunum.
Baba gölgesine muhtacım.

Masum Tekin